

**Pastorala Patriarhului Moscovei și al întregii Rusii KIRILL
la Nașterea Domnului
arhipăstorilor, păstorilor, diaconilor, cinului monahal,
și tuturor fiilor și fiicelor Bisericii Ortodoxe Ruse**

**Iubiți întru Hristos,
Arhipăstori, cinstiți preoți și diaconi, de Dumnezeu iubitorilor monahi și
monahii,
dragi frați și surori!**

Vă felicit cordial cu marele praznic al Nașterii Domnului: sărbătoarea nașterii după trup, de la Duhul Sfânt și Preacurata Fecioara Maria, a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Astăzi îi chemăm pe toți oamenii, să-L slăvim împreună cu Biserica pe Creatorul și Ziditorul, cu cuvintele „*Cântați Domnului tot pământul*” (Irmosul Cântării 1 al Canonului la Nașterea Domnului).

Atotbunul Dumnezeu Care Își iubește făptura, Îl trimite pe Fiul Său Unul-Născut, mult așteptatul Mesia, ca El să înfăptuiască lucrarea mântuirii noastre. Fiul lui Dumnezeu, *Care este în sântul Tatălui* (Ioan 1, 18), se face Fiul Omului și vine în lumea noastră, pentru a ne răscumpăra cu sângele Său din păcat, și pentru ca boldul morții să nu-l mai amenințe pe om.

Noi știm că magii de la răsărit, venind să se închine lui Hristos, I-au adus daruri. Ce dar putem noi aduce Învățătorului Dumnezeiesc? Acel dar pe care îl cere El Însuși de la noi: „*Dă-mi, fiule, mie inima ta, și ochii tăi să simtă plăcere pentru căile mele*” (Pilde 23, 26). Ce înseamnă să dăm inima? Inima este simbolul vieții. Dacă ea încetează a mai bate, omul moare. A-I da inima lui Dumnezeu înseamnă a-I consacra viața noastră. Această consacrare nu cere de la noi să ne lepădăm de tot ceea ce avem. Noi suntem chemați doar să îndepărtăm din inima noastră tot ceea ce împiedică prezența lui Dumnezeu în ea. Atunci când toate gândurile sunt preocupate doar de „eul” propriu, atunci când în inimă nu se găsește loc pentru aproapele, nici Domnul nu află loc în ea. Însă, prezența aproapelui în inimă depinde, în primul rând, de capacitatea noastră de a simți durerea celuiilalt și de a răspunde la ea cu faptele milosteniei.

Domnul cere ca noi să *simțim plăcere pentru căile Sale*. A simți plăcerea pentru căile lui Dumnezeu, a urmări căile Sale, înseamnă a vedea prezența lui Dumnezeu în viața noastră și în istoria omenirii: a vedea atât manifestările dragostei Dumnezeiești, cât și a drepte Sale mâinii.

Anul ce a trecut a fost plin de amintirile tragicelor evenimente ale secolului XX și ale persecuțiilor pentru credință în viața poporului nostru. Ne-am amintit de nevoințele noilor mucenici și mărturisitori care și-au mărturisit ferm credința lui Hristos. Însă chiar și în aceste vremuri de grea cumpănă pentru țară, Dumnezeu ne-a arătat mila Sa: după o întrerupere forțată de două veacuri, a fost restabilită Patriarhia în pământul Rusiei, și Biserica în vremuri de grele încercări l-a aflat pe sfântul patriarh Tihon, ales ca Întâistătător, păstor înțelept și neclintit. Cu sânguincioasele sale rugăciuni în fața Tronului Ceresc, Biserica și poporul nostru au trecut prin cuptorul de

fier al încercărilor.

În prezent trăim o perioadă deosebită: scârbele nu au părăsit lumea, în fiecare zi *auzim de războaie și de zvonuri de războaie* (Mt. 24, 6). Însă, câtă dragoste revarsă Dumnezeu asupra neamului omenesc! Lumea există în pofida forțelor răului, iar dragostea omenească, valorile familiale – în ciuda eforturilor colosale de a le distruge, pângări și distorsiona definitiv. Credința în Dumnezeu este vie în inimile majorității oamenilor. Iar Biserica noastră, în pofida deceniilor de prigoană din trecutul apropiat și a mecanismelor pornite pentru a-i submina autoritatea în prezent, a fost, este și va fi mereu locul de întâlnire cu Hristos.

Credem că trecând prin încercările prezente, popoarele Rusiei istorice vor păstra și își vor înnoi unitatea spirituală, vor realiza prosperitate material și bunăstare socială.

Nașterea Domnului este evenimentul central din istoria omenirii. Oamenii întotdeauna L-au căutat pe Dumnezeu, însă Creatorul – Dumnezeu slăvit în Treime – S-a descoperit neamului omenesc în plinătatea cea mai posibilă pentru noi, doar prin întruparea Fiului Celui Unul-născut. El vine pe pământul căzut în păcat, ca să-i facă pe oameni vrednici de bunăvoința Tatălui Cerească și să pună o temelie fermă a păcii, zicând: „*Pace vă las vouă, pacea Mea o dau vouă*” (Ioan 14, 27).

Fie ca acest an să fie pentru poporul nostru, pentru popoarele Rusiei istorice și pentru toate popoarele lumii, un an de pace și bunăstare. Fie ca Dumnezeiescul Prunc născut la Betleem să ne ajute în aflarea speranței ce biruie frica, ca noi, prin credință, să simțim puterea dragostei Dumnezeiești ce schimbă viața omului.

Amin.

PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI AL ÎNTREGII RUSII

Nașterea Domnului

2017/2018.

Moscova